

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 156

A. TITEL

Protocol tot het onder internationaal toezicht brengen van verdovende middelen welke buiten de werking vallen van het Verdrag van 13 juli 1931 tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen, welk Verdrag is gewijzigd bij het Protocol, ondertekend te Lake Success op 11 december 1946; Parijs, 19 november 1948

B. TEKST *)

De Engelse en de Franse tekst van het Protocol zijn afgedrukt in *Stb.* K 115 en bij Koninklijk besluit van 27 oktober 1950 bekendgemaakt in *Stb.* K 464.

Het Protocol is *zonder* voorbehoud van bekrachtiging voor de volgende Staten ondertekend:

Afghanistan	19 november 1948
Australië	19 november 1948
Canada	19 november 1948
China	19 november 1948
Witrusland	19 november 1948
Libanon	19 november 1948
Mexico	19 november 1948
Monaco	19 november 1948
Nieuw-Zeeland	19 november 1948
Saoedi-Arabië	19 november 1948
de Sowjet-Unie	19 november 1948
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ¹⁾	19 november 1948
de Unie van Zuid-Afrika	8 december 1948
Polen	26 januari 1949
Zweden	3 maart 1949

Italië	14 maart 1949
Ethiopië	5 mei 1949
Jemen	12 december 1949
Spanje	26 september 1955

Het Protocol is *met* voorbehoud van bekrachtiging voor de volgende Staten ondertekend:

Albanië	19 november 1948
Argentinië	19 november 1948
België	19 november 1948
Birma	19 november 1948
Bolivia	19 november 1948
Brazilië	19 november 1948
Chili	19 november 1948
Columbia	19 november 1948
Costa Rica	19 november 1948
Denemarken	19 november 1948
de Dominicaanse Republiek	19 november 1948
Ecuador	19 november 1948
El Salvador	19 november 1948
Frankrijk	19 november 1948
Guatemala	19 november 1948
Honduras	19 november 1948
India	19 november 1948
Liberia	19 november 1948
Liechtenstein	19 november 1948
Luxemburg	19 november 1948
het Koninkrijk der Nederlanden	19 november 1948
Nicaragua	19 november 1948
Noorwegen	19 november 1948
de Oekraïne	19 november 1948
Panama	19 november 1948
Paraguay	19 november 1948
Perú	19 november 1948
Roemenië	19 november 1948
San Marino	19 november 1948
Tsjechoslowakije	19 november 1948
Turkije	19 november 1948
Venezuela	19 november 1948
de Verenigde Staten van Amerika	19 november 1948
Zuidslavië	19 november 1948
Zwitserland	19 november 1948
Pakistan	21 november 1948
Uruguay	22 november 1948
Egypte	6 december 1948
Griekenland	7 december 1948

de Philippijnen	10 maart 1949
Irak	12 juli 1949

*) De Algemene Vergadering der Verenigde Naties heeft bij resolutie 211 (III) van 8 oktober 1948 de volgende Staten, niet-Leden of toenmaals niet-Leden der Verenigde Naties, uitgenodigd het Protocol te ondertekenen of daartoe toe te treden: Albanië, Bulgarije, Ceylon, Finland, Hongarije, Ierland, Italië, Liechtenstein, Monaco, Oostenrijk, Portugal, Roemenië, San Marino en Zwitserland.

Bij resolutie 626 (XXII) van 2 augustus 1956 nodigde de Economische en Sociale Raad der Verenigde Naties de Bondsrepubliek Duitsland uit tot het Protocol toe te treden.

1) Vergelijk de noten 4, 5 en 6 bij rubriek F hieronder.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Protocol is afgedrukt in *Stb.* K 115 en bij Koninklijk besluit van 27 oktober 1950 bekendgemaakt in *Stb.* K 464.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 1 april 1950 (*Stb.* K 115) luidt als volgt: „Het vanwege Ons op 19 November 1948 te Parijs ondertekende Protocol tot het onder internationaal toezicht brengen van verdovende middelen, welke buiten de werking vallen van het Verdrag van 13 Juli 1931 tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 December 1946, van welk eerstgenoemd Protocol de Engelse en de Franse tekst, alsmede de Nederlandse vertaling in afdruk nevens deze wet zijn gevoegd, wordt goedgekeurd.”.

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. W. DREES, de Minister van Sociale Zaken A. M. JOEKES, de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen J. H. VAN MAARSEVEEN, de Minister zonder Portefeuille GÖTZEN en de Minister van Justitie WIJERS. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: *Bijl. Hand.* II 1949/50 — 1551; *Hand.* II 1949/50, blz. 1526; *Bijl. Hand.* I 1949/50, nr. 86; *Hand.* I 1949/50, blz. 539 en 540.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 5, lid 2, onder b, van het Protocol een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Frankrijk ¹⁾	11 januari 1949
Noorwegen ²⁾	24 mei 1949

Zuidslavië	10 juni 1949
Albanië	25 juli 1949
Egypte	16 september 1949
Denemarken	19 oktober 1949
Tsjechoslowakije	17 januari 1950
Birma	2 maart 1950
Turkije	14 juli 1950
de Verenigde Staten van Amerika	11 augustus 1950
het <i>Koninkrijk der Nederlanden</i>	26 september 1950
India	10 november 1950
België	21 november 1951
Griekenland	29 juli 1952
Pakistan	27 augustus 1952
Luxemburg	17 oktober 1952
Zwitserland	18 maart 1953
de Philippijnen	7 december 1953
Irak	27 juli 1954
de Dominicaanse Republiek	9 juni 1958
de Oekraïne	7 mei 1959
Brazilië	9 december 1959
El Salvador	31 december 1959
Nicaragua	13 januari 1961
Liechtenstein	24 mei 1961
Roemenië	11 oktober 1961

1) Vergelijk de noten 1, 2, 3, 7 en 8 bij rubriek F hieronder.

2) De Permanent Vertegenwoordiger van Noorwegen bij de Verenigde Naties heeft bij schrijven van 11 augustus 1952 het volgende ter kennis van de Secretaris-Generaal dier Organisatie gebracht:

"The Norwegian Government has not made any declaration under article 8 of the said Protocol as all agreements of which Norway is a party automatically include Norwegian territories in the Arctic Sea and in the Antarctic unless a statement providing for the exemption of these territories is contained in the agreement or in the instrument of ratification. These Norwegian territories do, however, not seem to be of the nature which is being mentioned in article 8.

Svalbard, which comprise the Bear Island and all islands in the Svalbard territory, and also Jan Mayen, are integral parts of the Kingdom of Norway, while the Norwegian territories in the Antarctic are dependencies. Norwegian civil law and criminal law and the Norwegian legislation regarding the jurisdiction automatically applies in all these territories, with regard to Svalbard, however, only if nothing else has been decided. Other legal provisions are not in force on Svalbard if this is not specifically stated. The King decides to which extent other legal provisions shall enter into force for the other territories."

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 5, lid 2, onder c, van het Protocol een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Ceylon

17 januari 1949

Finland	31 oktober 1949
Oostenrijk	17 mei 1950
Viet Nam ¹⁾	11 augustus 1950
Laos ²⁾	7 oktober 1950
Indonesië	21 februari 1951
Japan	5 mei 1952
Israël	16 mei 1952
Ierland	11 augustus 1952
Marokko ³⁾	7 november 1956
Hongarije	2 juli 1957
de Federatie van Malaya ⁴⁾	31 augustus 1957
Ghana ⁵⁾	7 april 1958
Jordanië	7 mei 1958
de Bondsrepubliek Duitsland	12 augustus 1959
de Federatie van Nigeria ⁶⁾	26 juni 1961
Cuba	30 juni 1961
Niger ⁷⁾	25 augustus 1961
Kameroen ⁸⁾	20 november 1961

¹⁾ Op 11 augustus 1950 hebben de Regeringen van Frankrijk en Viet Nam ter kennis van de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gebracht, dat de uit de bekrachtiging door Frankrijk voor Viet Nam voortvloeiende verplichtingen op Viet Nam waren overgegaan.

²⁾ Op 7 oktober 1950 hebben de Regeringen van Frankrijk en Laos ter kennis van de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gebracht, dat de uit de bekrachtiging door Frankrijk voor Laos voortvloeiende verplichtingen op Laos waren overgegaan.

³⁾ Op 7 november 1956 heeft de Regering van Marokko, onder verwijzing naar het Frans-Marokkaans diplomatiek akkoord van 20 mei 1956, ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Marokko alle verplichtingen voortvloeiende uit de bekrachtiging door Frankrijk voor Marokko van het Protocol aanvaardt, en zich daarbij Partij acht.

⁴⁾ Op 21 augustus 1958 heeft de Regering van de Federatie van Malaya ter kennis van de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gebracht, dat zij alle rechten en verplichtingen die voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland voortvloeiden uit de toepasselijkheid van het Protocol aanvaardt, en heeft zij bevestigd zich, te rekenen van 31 augustus 1957 af, gebonden te achten aan het Protocol.

⁵⁾ Op 7 april 1958 heeft de Regering van Ghana ter kennis van de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gebracht, dat zij alle verplichtingen en verantwoordelijkheden die voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland voortvloeiden uit de toepasselijkheid van het Protocol op de Goudkust aanvaardt, en heeft zij bevestigd zich gebonden te achten aan het Protocol.

⁶⁾ Op 26 juni 1961 heeft de Regering van de Federatie van Nigeria ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat zij, overeenkomstig de op 1 oktober 1960 gesloten Overeenkomst tussen de Federatie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake de overgang van internationale rechten en verplichtingen op de Regering der Federatie, alle verplichtingen en verantwoordelijkheden die voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk voortvloeiden uit de toepasselijkheid van het Protocol aanvaardt, en heeft zij bevestigd zich gebonden te achten aan het Protocol.

⁷⁾ Op 25 augustus 1961 heeft de Regering van Niger ter kennis van de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gebracht, dat zij zich gebonden acht aan het Protocol, waarvan de toepassing tot haar gebied voor het verkrijgen der onafhankelijkheid (3 augustus 1960) was uitgebreid.

⁸⁾ Op 20 november 1961 heeft de Regering van Kameroen ter kennis van de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gebracht, dat zij zich gebonden acht aan het Protocol, waarvan de toepassing tot haar gebied voor het verkrijgen der onafhankelijkheid (1 januari 1960) was uitgebreid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Protocol zijn ingevolge artikel 6 op 1 december 1949 in werking getreden voor Afghanistan, Albanië, Australië, Canada, Ceylon, China, Denemarken, Egypte, Ethiopië, Finland, Frankrijk, Italië, Libanon, Mexico, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Polen, Saoedi-Arabië, de Sowjet-Unie, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Witrusland, Zweden, de Unie van Zuid-Afrika en Zuidslavië.

Voor de overige in rubriek B hierboven genoemde Staten die het Protocol zonder voorbehoud van bekrachtiging hebben ondertekend, alsmede voor de overige in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn zij ingevolge artikel 7 in werking getreden dertig dagen na de aldaar vermelde data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zijn zij op 27 oktober 1950 voor het gehele Koninkrijk in werking getreden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 8 is het Protocol toepasselijk verklaard

door Australië op:

alle gebieden met inbegrip van de trustgebieden Nieuw-Guinea en Nauru .. 19 november 1948

door België op:

Belgisch-Kongo 27 januari 1953
het trustgebied Ruanda-Urundi 27 januari 1953

door Denemarken op:

Groenland 19 oktober 1949

door de Bondsrepubliek Duitsland op:

het „Land” Berlijn 22 januari 1960
(per 11 september 1959)

door Frankrijk op:

de departementen van Algerië 15 september 1949

- de overzeese departementen (Guadeloupe, Frans-Guyana, Martinique, Réunion) 15 september 1949
- de overzeese gebieden (Frans-West-Afrika, Frans-Equatoriaal-Afrika ¹⁾, Frans-Somaliland, Madagascar en onderhorigheden, de Comoren, de Franse vestigingen in India, Nieuw-Caledonië en onderhorigheden, de Franse vestigingen in Oceanië, St. Pierre en Miquelon) .. 15 september 1949
- het trustgebied Kameroen ²⁾ 15 september 1949
- Marokko (de Franse zone van het Sjerifijnse Rijk) ³⁾ 15 september 1949
- het trustgebied Togoland 15 september 1949
- Tunesië 15 september 1949
- Viet Nam ⁴⁾ 25 november 1949
- Laos ⁵⁾ 28 december 1949
- door Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:
- het condominium der Nieuwe Hebriden 27 februari 1950
- door Italië op:
- Somaliland 12 maart 1954
- door *Nederland* op:
Suriname	} 14 augustus 1952 (per 27 oktober 1950)
de Nederlandse Antillen	
Nederlands-Nieuw-Guinea	
- door Nieuw-Zeeland op:
- alle gebieden met inbegrip van het trustgebied West-Samoa 19 november 1948
- door de Unie van Zuid-Afrika op:
- Zuid-West-Afrika 5 oktober 1954
- door de Verenigde Staten van Amerika op:
- alle gebieden voor welke buitenlandse betrekkingen de Verenigde Staten van Amerika verantwoordelijk zijn 11 augustus 1950
- door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:
- Aden 19 november 1948
- de Bahama-eilanden 19 november 1948
- Barbados 19 november 1948

Basoetoland	19 november 1948
het protectoraat Bechuanaland	19 november 1948
de Benedenwindse eilanden (Antigua, Montserrat, St Christopher en Nevis, de Britse Maagden-eilanden)	19 november 1948
de Bermuda-eilanden	19 november 1948
de Bovenwindse eilanden (Dominica, Grenada, St Lucia, St Vincent)	19 november 1948
het protectoraat van de Britse Salomons- eilanden	19 november 1948
Brits-Guyana	19 november 1948
Brits-Honduras	19 november 1948
Broenei	19 november 1948
Cyprus	19 november 1948
de Falkland-eilanden en onderhorigheden	19 november 1948
de Fidji-eilanden	19 november 1948
Gambia	19 november 1948
Gibraltar	19 november 1948
de Gilbert- en Ellice-eilanden	19 november 1948
de Goudkust ⁶⁾	19 november 1948
Hong-Kong	19 november 1948
Jamaïca	19 november 1948
Kenia	19 november 1948
de Maleise Federatie ⁷⁾	19 november 1948
Malta	19 november 1948
Mauritius	19 november 1948
Newfoundland	19 november 1948
Nigeria ⁸⁾	19 november 1948
het protectoraat Njassaland	19 november 1948
Noord-Borneo	19 november 1948
Noord-Rhodesia	19 november 1948
het protectoraat Oeganda	19 november 1948
Serawak	19 november 1948
de Seychellen	19 november 1948
Sierra Leone	19 november 1948
Singapore	19 november 1948
het protectoraat Somaliland	19 november 1948
St Helena	19 november 1948
Tanganjika	19 november 1948
Tonga	19 november 1948
Trinidad	19 november 1948
het protectoraat Zanzibar	19 november 1948
Zuid-Rhodesia	19 november 1948

1) Vergelijk noot 7 bij rubriek F hierboven.

2) Vergelijk noot 8 bij rubriek F hierboven.

3) Vergelijk noot 3 bij rubriek F hierboven.

- 4) Vergelijk noot 1 bij rubriek F hierboven.
- 5) Vergelijk noot 2 bij rubriek F hierboven.
- 6) Vergelijk noot 5 bij rubriek F hierboven.
- 7) Vergelijk noot 4 bij rubriek F hierboven.
- 8) Vergelijk noot 6 bij rubriek F hierboven.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Protocol op 1 december 1949 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 688. De Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst van het Protocol zijn afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 44, blz. 277 e.v.

Van het op 13 juli 1931 te Genève gesloten Verdrag tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdovende middelen, waarnaar onder meer in de titel van het Protocol wordt verwezen, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1933, 322. Zie ook *Trb.* 1961, 152.

Van het op 11 december 1946 te New York gesloten Protocol tot wijziging van de Overeenkomsten, Verdragen en Protocollen inzake verdovende middelen, naar welk Protocol onder meer in de titel van het onderhavige Protocol wordt verwezen, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* I 175. Zie ook *Trb.* 1961, 155.

De Commissie voor Verdovende Middelen van de Economische en Sociale Raad der Verenigde Naties, waarnaar in de artikelen 1 en 2 van het Protocol wordt verwezen, is op grond van artikel 68 van het Handvest der Verenigde Naties door de Economische en Sociale Raad ingesteld bij resolutie 9 (I) van 16 februari 1946.

Van het op 19 februari 1925 te Genève gesloten Verdrag betreffende de vervaardiging en de bereiding van, alsmede de handel in verdovende middelen, waarnaar in artikel 4 van het Protocol wordt verwezen, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1928, 356. Zie ook *Trb.* 1961, 151.

Van het op 23 januari 1912 te 's-Gravenhage gesloten Internationaal Opiumverdrag, waarnaar in artikel 4 van het Protocol wordt verwezen, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1920, 290. Zie ook *Trb.* 1961, 149.

Op 30 maart 1961 is te New York voor ondertekening opengesteld een Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen. Tekst en vertaling van dit Verdrag zullen eerstdaags in het *Tractatenblad* worden bekendgemaakt. Het Enkelvoudig Verdrag strekt onder meer ter vervanging van het onderhavige Protocol.

Uitgegeven de *zevenentwintigste* december 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.